

Til § 13 III. U. Som nyt nummer:
 Danmarks bidrag til det af Nordiske Jordbrugsforskeres Forening
 udgivne tidsskrift „Acta Agriculturae Scandinavica“ 9 200 kr.

JENS SØNDERUP.

J. Madelung,
 kst. fm.

Til folketingets finansudvalg.

53

Landbrugsministeriet. København, den 22. februar 1952.

Journ. nr. V. 423².

I slutningen af 40erne nærmede koloradobillen sig mere og mere Danmark og var i 1948 nået så langt som på en mark mellem Flensborg og landegrænsen.

I 1949 blev der første gang påvist koloradobiller i Danmark. Alle fund fandtes i Nordslesvig, hvor der blev fundet koloradobiller i 10 lokaliteter. I 1950 fandtes kun een lokalitet (ved Øster Linnet, Haderslev amt), medens der i 1951 ved Tønder fandtes 4 lokaliteter og ved Flensborg fjord 1 koloradobille. Som følge af dette farlige skadedyrs fremtrængen over landegrænsen har der i Nordslesvig været oprettet et effektivt beredskab, der i de forløbne år ved statens plantetilsyns foranstaltning har foretaget eftersøgning efter koloradobillen i Nordslesvig, således at der i tide kunne træffes foranstaltninger, såfremt koloradobillen blev fundet.

Eftersynet, der ledes af tilsynets faste inspektør i Kolding, er foregået på den måde, at et antal landbrugskandidater eller andre til formålet kvalificerede personer har undersøgt samtlige kartoffelmarker i det truede område.

Såsnart angreb konstateres, skal biller, larver og æg såvidt muligt indsamles med hånden. Derefter bliver såvel kartoffeltop som kartoffelknolde på et areal af ca. 100 m² omkring findestedet samlet sammen og brændt efter at være blevet overhældt med petroleum eller anden brændbar vædske. Dette areal skal derefter sprøjtes, og jorden skal desinficeres ved injektion af svovlulstof. I en omkreds af 1 km fra findestederne skal der foretages en særlig gennemøgning af kartoffelmarker, som derefter sprøjtes med kalciumarsenat, DDT eller lignende insektbekæmpelsesmidler.

Den anvendte fremgangsmåde, der både her og i udlandet anses for at være effektiv til forhindring af koloradobillens spredning, har bevirket, at koloradobillen ikke har haft mulighed for at etablere sig her i landet.

Under hensyn til de ret kostbare og ekstraordinære foranstaltninger, der træffes overfor koloradobillen, og til, at udgifterne ved opretholdelsen af beredskabet samt ved eftersøgninger, der ikke giver positivt resultat, ikke kan pålægges nogen bestemt landbruger, har landbrugsministeriet anset det for særdeles u hensigtsmæssigt at lade ejeren eller brugeren af den ejendom, hvorpå koloradobillen er fundet, afholde de med bekæmpelsen forbundne meget store udgifter, der ikke står i rimeligt forhold til værdien af den pågældende ejers eller brugers afgrøde, ligesom landbrugsministeriet for at opnå det bedst mulige medarbejderskab fra landbrugernes side er indgået på at afholde udgifterne til bekæmpelsesmidler såsom sprøjtevædsker, desinfektionsmidler o. lign.

Da befolkningens medvirken må anses for absolut nødvendig, såfremt koloradobillebekæmpelsen skal lykkes, må det anses for meget uheldigt, såfremt der i medfør af § 1, stk. 3, i lov nr. 140 af 1. juli 1927 om bekæmpelse af smitsomme plantesygdomme og skadedyr skal afkræves vedkommende ejer eller bruger dækning for de udgifter, der er forbundet med gennemførelsen af de trufne foranstaltninger, ligesom det må anses for ubilligt, at de sønderjyske amter i medfør af § 5, stk. 6, i fornævnte lov alene skal afholde halvdelen af udgifterne til en bekæmpelse, der kommer hele landet tilgode.